

Mladí horalové 2019 pohledem pořadatele

Na začátku bylo slovo, po něm přišla myšlenka.... Zahnal jsem je oba dva. Jen červík někde vzadu nenápadně vrtal. V listopadu na setkání oddílů přišel Roman s plánem „L“ (to jako oslovit Lanškroun, když plán „V“ nevyšel).

Nic neslibuji, ale zkusím to. Nejdříve oslovit lidi z oddílu – s podivem do toho šli všichni dobrovolně - všem díky za podporu a pomoc! Vytipovat skalní oblast a sehnat základnu. Bohužel, ne všechno může být dokonalé – oblast dobrá, ale základna dělala problémy od začátku až do konce. Těch telefonů, příslibů, změn a jednání bylo nepočítaně, paní vedoucí se stala naší „noční můrou“.

První představení lokality proběhlo v záplavě sněhu, druhé v červnové bouřce. Magda, Roman a Jirka moc neprotestovali. Mladí horalové 2019 začali žít v lednu vlastním životem. No, spíše se „sžili“ s životem Jirky Dušánka. Ten pro ně zařídil, vyřídil, domluvil, nakoupil a projednal skoro vše. V mezičase se tvořila revize pravidel, informace oddílům, předběžné přihlášky, prováděcí předpisy, obsazení stanovišť, sponzoři, závazné přihlášky, trička, odměny, mapy trasy, manuály pro rozhodčí... Do týmu „nasáváme“ další a další pomocníky. Specialistku na trička, profesionálního kameramana, studenty medicíny a zdravotníky, grafika, metodika ke slanění, vodácké instruktory, kamarády a spřátelené lezecké oddíly z okolí. Kolečka soukolí do sebe postupně začala zapadávat a s občasným zavržením dotlačila Mladé horaly 2019 do cíle.

„Mladí horalové“ postupně odrůstají plenkám – organizačně máme určitě co zlepšovat. Pohled na spokojené závodníky, večerní pohoda u táboráku a setkávání dává smysl víc jak půlročnímu zařizování a přípravám. Ale hlavním přínosem pro mě i pro závod, byla síla komunity, která se nezištně zapojila do přípravy a organizace akce!

Jirka „Fous“ Černohous